

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-504/A/A

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 18 november 2024 in de zaak 24-504/A/A

naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 14 oktober 2023 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 9 juli 2024 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk 2274382/JS/FS van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 16 december 2024. Daarbij is klager vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerster is in persoon verschenen.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klager heeft een familierechtelijk geschil met zijn ex-vrouw (hierna: de vrouw) over hun gezamenlijk kind (hierna: de zoon). Verweerster staat hierin de vrouw bij.

2.3 Klager en de vrouw hebben bij het gerechtshof Amsterdam (hierna: het Hof) een procedure gevoerd over onder meer een vakantieregeling voor de laatste twee weken van de zomervakantie van 2023. Het Hof heeft aangekondigd op 18 juli 2023 uitspraak te zullen doen.

2.4 Uit een kopie van het roljournaal van 26 juli 2023 volgt dat de uitspraak is aangehouden tot 15 augustus 2023.

2.5 Op 26 juli 2023 heeft verweerster namens de vrouw een kortgedingprocedure aanhangig gemaakt over de vakantieregeling. De behandeling van het kort geding stond gepland op 8 augustus 2023.

2.6 De uitspraakdatum is vervolgens door het Hof vervroegd tot 1 augustus 2023, zoals dat ook volgt uit een kopie van het roljournaal van 25 augustus 2023.

2.7 Op 1 augustus 2023 heeft het Hof – onder andere – een vakantieregeling bepaald, inhoudende dat de zoon in de vijfde week (20-27 augustus) van de

zomervakantie bij klager verblijft en in de zesde week (27 augustus-6 september) bij de vrouw.

2.8 In een brief van 1 augustus 2023 heeft de advocaat van klager (hierna: mr. A) aan verweerster geschreven, voor zover relevant:

“Vooruitlopend op de mondelinge behandeling van het kort geding met bovenstaand procedurenummer bericht ik u namens [klager] als volgt. De griffie van [het Hof] heeft mij zowel gisteren als hedenmiddag laten weten dat er maar één uitstel van de afgifte van de beschikking heeft plaatsgevonden en wel een uitstel van 18 juli jl. naar 1 augustus 2023. Er is nimmer sprake van geweest dat er pas op 15 augustus 2023 een beschikking zou worden afgegeven. Het starten van een kort geding is niet noodzakelijk geweest en het doorzetten van het kort geding is niet meer noodzakelijk, gelet op het feit dat er per heden een beschikking is afgegeven. (...) [Klager] hoopt dat vanwege het voormelde dictum het kort geding ingetrokken zal gaan worden.

2.9 Op 2 augustus 2023 heeft de waarneemster van verweerster de kortgedingprocedure ingetrokken.

2.10 Op 20 augustus 2023 heeft klager zich bij de woning van de vrouw gemeld om zijn zoon daar op te halen, maar er werd niet opengedaan. Hierover heeft mr. A vanaf 21 augustus 2023 meerdere e-mailberichten aan verweerster gestuurd. In e-mailberichten van 22, 25 en 29 augustus 2023 heeft verweerster aan klager laten weten dat zij de betreffende berichten heeft doorgezonden aan de vrouw, maar dat zij nog niet inhoudelijk kan reageren en dat zij van haar zal vernemen zodra zij hiertoe in staat is.

2.11 Bij vonnis in kort geding van 5 september 2023 heeft de voorzieningenrechter de vrouw in de proceskosten veroordeeld. In rechtsoverweging 2.5 van het vonnis staat, voor zover relevant:

“De voorzieningenrechter is van oordeel dat de vrouw de onderhavige procedure nodeloos aanhangig heeft gemaakt. De vordering in kort geding van de vrouw strekte ertoe dat [de zoon] bij de vrouw mocht verblijven van 22-30 augustus 2023. [...] Het [Hof] zou hierover volgens de vrouw (...) (uiterlijk) op 15 augustus 2023 uitspraak doen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter had het in de gegeven omstandigheden van de vrouw gevergd kunnen worden dat zij de beschikking van [het Hof] had afgewacht.”

2.12 Op 12 september 2023 heeft mr. A aan verweerster geschreven, voor zover relevant:

“Tot grote verbazing van cliënt is er geen enkele inhoudelijke reactie verschenen op de kwestie zomervakantie. Het gerechtshof heeft op 1 augustus jl. een heel duidelijke beschikking afgegeven, waarin in het dictum staat opgenomen dat [de zoon] van 20 augustus 2023 16.00 uur tot 27 augustus 2023 16.00 uur bij cliënt zou verblijven. Echter is [de zoon] zonder enig overleg met cliënt daarover door uw cliënte niet bij cliënt gekomen en was uw cliënte in het geheel niet bereikbaar. Op meerdere mails van mij aan u over deze kwestie is niet inhoudelijk gereageerd en tot op heden niet inhoudelijk op gereageerd. (...)”

2.13 Op 15 september 2023 heeft verweerster aan mr. A geschreven, voor zover relevant:

“Cliënte heeft bij mij aangegeven dat zij zeer boos was op uw cliënt omdat hij niet akkoord wilde gaan met alle voorstellen van cliënte, die uiteindelijk om maar twee dagen verschil zouden gaan. (...) Dan met betrekking tot het kort geding. [De vrouw] heeft mij de opdracht gegeven om hoger beroep tegen de kostenveroordeling in te stellen. Zij hoopt dat [klager] in ieder geval het hoger beroep zal afwachten voordat er executiemaatregelen worden getroffen. (...)”

2.14 In een e-mailbericht van 21 september 2023 heeft verweerster aan mr. A geschreven, voor zover relevant:

“Cliënte berichtte mij dat het vonnis in kort geding bij haar is betekend. Dit verbaast cliënte zeer, nu er nimmer is gereageerd op het verzoek dezerzijds om het hoger beroep af te wachten. Kan daarop nog gereageerd worden? (...)”

2.15 Hierop heeft mr. A dezelfde dag per e-mail gereageerd met:

“Het vonnis is alleen betekend bij uw cliënte op haar adres. Mag ik van u vernemen of het appel nu wel of niet wordt doorgezet. Cliënt acht dit een nodeloze procedure (...)”.

2.16 In een e-mailbericht van 22 september 2023 heeft verweerster aan mr. A geschreven, voor zover relevant:

“Ik heb met cliënte overleg gehad. We zullen geen hoger beroep indienen, waarbij dezerzijds wel benadrukt wordt dat cliënte van mening is dat het geen nodeloze procedure was.

2.17 Op 26 september 2023 heeft mr. A aan verweerster gemaïld, voor zover relevant:

“Cliënt is opgelucht dat het hoger beroep geen doorgang zal vinden en dat het bedrag dat de Voorzieningenrechter in kort geding aan proceskostenveroordeling aan uw cliënte heeft opgelegd aanstaande vrijdag door haar aan hem zal worden voldaan. (...) Cliënt wil weten wat uw cliënte heeft doen besluiten de beschikking van het gerechtshof naast zich neer te leggen en voor eigen rechter te spelen en daarmee cliënt met zijn rug tegen de muur te zetten. (...)”

2.18 Op 14 oktober 2023 heeft klager een klacht ingediend bij de deken.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerster dat zij:

- a) hem onnodig op kosten heeft gejaagd;
- b) heeft nagelaten inhoudelijk te reageren op e-mailberichten van de advocaat van klager over de nakoming van de beschikking in hoger beroep.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De klacht heeft betrekking op het optreden van verweerster in haar hoedanigheid van advocaat van de wederpartij in een familierechtelijke procedure. De raad overweegt dat de advocaat van de wederpartij een ruime mate van vrijheid geniet om de belangen van zijn cliënt te behartigen op de wijze als hem in overleg met zijn cliënt goeddunkt. Deze vrijheid is niet absoluut, maar kan onder meer beperkt worden doordat (a) de advocaat zich niet onnodig grievend mag uitlaten over de wederpartij, (b) de advocaat geen feiten mag poneren waarvan hij de onwaarheid kent of redelijkerwijs kan kennen, (c) de advocaat bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij niet onnodig of onevenredig mag schaden zonder redelijk doel. Daarbij geldt voorts dat de advocaat de belangen van zijn cliënt dient te behartigen aan de hand van het feitenmateriaal dat zijn cliënt hem verschaft, en dat hij in het algemeen mag afgaan op de juistheid daarvan en slechts in

uitzonderingsgevallen gehouden is de juistheid daarvan te verifiëren. De advocaat behoeft in het algemeen niet af te wegen of het voordeel dat hij voor zijn cliënt wil bereiken met de middelen waarvan hij zich bedient, opweegt tegen het nadeel dat hij daarmee aan de wederpartij toebrengt. Wel moet de advocaat zich onthouden van middelen die op zichzelf beschouwd ongeoorloofd zijn of die, zonder dat zij tot enig noemenswaardig voordeel van zijn cliënt strekken, onevenredig nadeel aan de wederpartij toebrengen.

5.2 In familierechtelijke kwesties, als de onderhavige, zal een advocaat er bovendien voor moeten waken, zeker als er belangen van kinderen in het spel zijn, dat de verhoudingen tussen partijen niet escaleren. Dan mag van een advocaat een zekere (verdergaande) terughoudendheid worden verwacht in het doen van uitlatingen over de wederpartij die naar objectieve maatstaven als kwetsend kunnen worden ervaren. Daarbij geldt dat een advocaat in familiékwesties als de onderhavige in het algemeen moet waken voor onnodige polarisatie tussen de ex-echtelingen; van hem mag een bepaalde mate van terughoudendheid worden verwacht, juist omdat ook andere belangen in die procedures een grote rol kunnen spelen, met name belangen van kinderen. Die terughoudendheid heeft zowel betrekking op het doen van uitlatingen over de wederpartij, die deze naar redelijke verwachting als kwetsend zal ervaren, als op het entameren van procedures. De advocaat moet daarbij van geval tot geval afwegen:

- het belang van zijn cliënt bij het voeren van de procedure;
- het belang van de wederpartij én dat van de kinderen bij het voorkomen daarvan;
- het verloop van het geschil tot dan toe, en;
- de kans op succes van een procedure.

Klachtonderdeel a)

Standpunten partijen

5.3 Klager verwijt verweerster ten eerste dat zij in juli 2023 een kort geding aanhangig heeft gemaakt over de verdeling van de zomervakantie 2023. Dit terwijl op 1 augustus 2023 de beschikking in hoger beroep werd verwacht, die ook over de verdeling van de zomervakantie ging. De rechtbank heeft geoordeeld dat het kort geding nodeloos aanhangig is gemaakt. Hierdoor heeft verweerster klager onterecht op hoge kosten gejaagd. Het kort geding is uiteindelijk ingetrokken, maar de cliënte van verweerster is bij vonnis van 5 september 2023 wel in de proceskosten veroordeeld. Verweerster heeft op 15 september 2023 aangekondigd hoger beroep in te zullen stellen tegen de proceskostenveroordeling in het vonnis van 5 september 2023. Pas op 22 september 2023 heeft verweerster laten weten dat haar cliënte afziet van het instellen van hoger beroep. Klager had toen al incassokosten gemaakt.

5.4 Verweerster heeft erop gewezen dat zij het kort geding in opdracht van haar cliënte is gestart, omdat zij voorafgaand aan haar vakantie van 9 augustus 2023 zekerheid wenste te hebben over de vakantieregeling. Doordat de uitspraak was uitgesteld tot 15 augustus 2023, zou dit midden in haar vakantie vallen. Toen op 1 augustus 2023 bij vervroeging de uitspraak kwam, heeft de waarneemster van verweerster het kort geding ingetrokken. De kortgedingrechter heeft daarvoor een proceskostenveroordeling uitgesproken. De cliënte van verweerster heeft vervolgens de opdracht gegeven om daartegen hoger beroep in te stellen. In de mail aan de wederpartij heeft verweerster verzocht om geen executiemaatregelen te nemen. Klager heeft er vervolgens zelf voor gekozen om direct het exploit te betekenen. De cliënte van verweerster heeft overigens de kosten – waaronder de exploitkosten – voldaan. Uiteindelijk heeft de cliënte van verweerster alsnog afgezien van hoger beroep. Daarbij is en blijft verweerster van mening dat de procedure in kort geding

niet nodeloos was.

Beoordeling raad

5.5 De raad is van oordeel dat verweerster met het starten van het kort geding heeft gehandeld binnen de aan haar toekomende vrijheid om de belangen van haar cliënte te behartigen. Op het moment dat verweerster namens de vrouw het kort geding aanhangig maakte, was de uitspraakdatum door het Hof aangehouden tot 15 augustus 2023. Verweerster heeft daarover toegelicht dat haar cliënte een vakantie geboekt had voor week 3 tot en met 5 van de zomervakantie en dat zij voorafgaand zekerheid wenste te hebben of die vakantie door kon gaan, aangezien er nog geen regeling was getroffen over week 5 van de zomervakantie. Gelet op die toelichting en de onzekerheid of door het Hof tijdig zou zijn beslist over de laatste twee weken van de zomervakantie, heeft verweerster in tuchtrechtelijke zin niet verwijtbaar gehandeld door het kort geding aanhangig te maken. Daarmee heeft zij niet onnodig polariserend of ondoelmatig gehandeld. De raad weegt daarin mee dat het kort geding spoedig is ingetrokken toen het Hof – nadat het kort geding al was gestart – het arrest bij vervroeging op 1 augustus 2023 wees. Verweerster heeft klager dan ook niet onnodig op kosten gejaagd. Daarbij betreft de raad ook dat klager daarin reeds (tenminste: gedeeltelijk) is gecompenseerd doordat de voorzieningenrechter de cliënte van verweerster in de proceskosten heeft veroordeeld.

5.6 Verweerster heeft vervolgens namens haar cliënte een hoger beroep mogen aankondigen tegen die kostenveroordeling. Daarbij heeft zij de advocaat van klager ook verzocht om executiemaatregelen af te wachten. De omstandigheid dat klager dit niet heeft afgewacht en vervolgens incassokosten heeft gemaakt, behoort tot zijn eigen risico. Verweerster heeft bovendien onweersproken gesteld dat haar cliënte de kosten – waaronder de exploitkosten – heeft vergoed aan klager.

5.7 Klachtonderdeel a) is ongegrond.

Klachtonderdeel b)

Standpunten partijen

5.8 Ten tweede verwijt klager verweerster dat zij niet, althans niet inhoudelijk heeft gereageerd op berichten van (de kantoorgenoot van) mr. A, waarin om opheldering wordt gevraagd over de verblijfplaats van de zoon nu de moeder zich niet hield aan de vakantieregeling zoals die door het Hof was bepaald. Als gevolg daarvan was het voor klager al die tijd onduidelijk waar zijn zoon was, of het goed met hem ging en wanneer hij zijn zoon weer zou zien. Ook op het e-mailbericht van 26 september 2023 van mr. A aan verweerster is geen enkele reactie ontvangen.

5.9 In reactie daarop heeft verweerster aangegeven dat zij op de eerste e-mail direct heeft geantwoord dat zij de mail aan cliënte had doorgestuurd en zodra zij een reactie zou hebben zij er bij mr. A op terug zou komen. Verweerster heeft alle mails van mr. A doorgestuurd aan haar cliënte. Verweerster heeft haar cliënte ook gebeld, maar kreeg geen gehoor en ook haar WhatsApp-berichten konden niet worden afgeleverd en daarop werd niet gereageerd. Ook verweerster is echter afhankelijk van een reactie van haar cliënte. Zij kan niet namens haar cliënte iets bevestigen of afspreken als zij die terugkoppeling van haar cliënte niet krijgt. Medio september 2023 heeft verweerster contact gekregen met haar cliënte. Niet veel later heeft zij mr. A bericht. Het is voor advocaten niet mogelijk om op alle mails een ontvangstbevestiging te sturen. Inmiddels heeft klager antwoorden op zijn vragen gekregen via Parlan. De stelling van klager dat er sprake is geweest van een wanhoopspoging van verweerster zodat haar cliënte met haar zoon op vakantie kon gaan, acht verweerster onnavolgbaar en volstrekt niet onderbouwd.

Beoordeling raad

5.10 De raad is van oordeel dat verweerster voldoende actief en voortvarend is geweest nadat zij de verzoeken van klagers advocaat ontving. Verweerster heeft de ontvangst daarvan bevestigd en heeft vervolgens herhaald contact proberen te zoeken met haar cliënte. Dat de cliënte zich onbereikbaar hield, zoals klager al bekend was, is echter iets waar verweerster niets aan kan doen. Dat zij vervolgens niet inhoudelijk heeft kunnen reageren, kan verweerster dan ook niet worden verweten. Verweerster heeft gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend advocaat in de gegeven omstandigheid mag worden verwacht. Klachtonderdeel b) is ongegrond.

Conclusie

5.11 De raad zal de klacht in zijn geheel ongegrond verklaren.

BESLISSING

De raad van discipline verklaart de klacht ongegrond.

Aldus beslist door mr. E.J. van der Molen, voorzitter, mrs. F.J.J. Baars en K.C. van Hoogmoed, leden, bijgestaan door mr. M.A.A. Traousis als griffier en uitgesproken ter openbare zitting van 27 januari 2025.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 27 januari 2025